

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 59092-07-14

לפני: סגן הנשיאה כב' השופט יצחק ענבר**המבקש:****אמיר זיו**
ע"י ב"כ עו"ד אליעזר שוורץ**נגד****המשיבה:****בבילון בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד דרור הרפז**ובעניין:****היועץ המשפט לממשלה**
ע"י ב"כ עו"ד הדס הולצשטיין תמיר
מפרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981: סע' 13, 13א', 13ג, 16\(ד\), 11\(ד\)](#)[חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006: סע' 8, 8.3.א, 4.א.](#)

מיני-רציו:

* ככלל, אין לאשר הסתלקות מתוגמלת מבקשה לאישור תובענה ייצוגית, הן בתביעות סרק והן בתביעות מבוססות לכאורה. עם זאת, תביעה זו, בגין הארכה אוטומטית של מינוי לתכנת תרגום, הינה חריג לכלל ויש מקום לפסיקת גמול ושכר טרחה, בהינתן קבוצה ונוק כה קטנים ונוכח הסדרת התנהלות העתידית של המשיבה עקב ההליך.

* הגנת הצרכן – תובענה ייצוגית – הסתלקות

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – אישור הסדר הסתלקות

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – בקשה להסתלקות מבקשה לאישור תובענה ייצוגית

בקשת מוסכמת לאישור הסדר הסתלקות מבקשה לאישור תובענה ייצוגית, שעניינה בטענה כי המשיבה האריכה באופן אוטומטי מינוי לתכנת תרגום, אף שהמבקש רכש מנוי למשך חודש. המשיבה מוכנה לכנות את העסקה כ"עסקה מתמשכת בתשלום חודשי, שאינה קצובה בזמן", לפרט את אפשרות ביטול ההתקשרות ע"י הצרכן באופן ברור ולהעניק למנויים הנחה חד פעמית המשלמים מדי חודש.

בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה ופסק:

חלק ניכר מבקשות ההסתלקות המתוגמלת כוללות הסתלקויות מתביעות כספיות מפליגות לתשלום פיצויים, אשר מלכתחילה אפשר היה לדעת שאין כל אפשרות לזכות בהן. תביעות אלו הן תביעות סרק מובהקות וככלל, על ביהמ"ש להימנע מאישור שכר טרחה וגמול, גם אם תביעות סרק אלו כללו בשוליהן סעד לתיקון התנהלותה העתידית של הנתבעת. ככל שעסקינן בבקשת אישור "מבוססת", ככלל אין לאשר הסתלקות מתוגמלת גם ממנה, שכן הדבר יעודד הסתלקויות מתביעות מבוססות לכאורה. ענייננו בא בגדרו של החריג לכלל ההמנעות מאישורן של טובות הנאה למסתלקים. הגם שבקשת האישור מבוססת לכאורה, בהינתן קבוצה ונזק כה קטנים ונוכח הסדרת התנהלותה העתידית של המשיבה עקב ההליך, אין סיבה שלא לזכות את המבקש ובא כוחו בגמול ובשכר הטרחה המוסכמים, אשר שיעורם סביר.

פסק דין

(בבקשת הסתלקות מתוגמלת מבקשה לאישור תביעה ייצוגית)

1. לפני בקשת מוסכמת לאישור הסדר הסתלקות מבקשה לאישור תובענה ייצוגית, שעניינה בטענה כי המשיבה האריכה באופן אוטומטי שלא כדין את מנויו של המבקש לתכנת תרגום בבילון 10 מסוג "Classic", על אף שהמבקש רכש מנוי לתקופה קצובה של חודש, וזאת בניגוד [לסעיף 13א לחוק הגנת הצרכן](#), התשמ"א-1981 (להלן – [חוק הגנת הצרכן](#)). התביעה כללה סעד של השבה בסך 35 ₪ לכל חבר קבוצה בגין חודש גביה אחד שלא כדין, וכן פיצוי בסך 100 ₪ לכל חבר קבוצה בגין נזק לא ממוני שיסודו, בין היתר, בטרחה ואבדן הזמן הכרוכים בצורך לפנות למשיבה כדי לבטל את המנוי. המשיבה מצדה טענה כי אין יסוד לבקשת האישור, מן הטעם שמדובר ב"עסקה מתמשכת" כמובנה [בסעיף 13ג לחוק הגנת הצרכן](#). עוד טענה המשיבה כי "הקבוצה" קטנה ביותר ונזקה זעום ואינו מצדיק ניהול הליך ייצוגי. לאישוש טענה זו הוצג לפני המבקש תצהיר של מנכ"לית המשיבה המראה, כי למן השקת המנוי לתכנה דלעיל ועד להגשת בקשת האישור נרכשו כ-4,000 מנויים בלבד, אשר רובם המכריע השתמשו בפועל בתכנת התרגום גם לאחר החודש הראשון, כך שסך הגביה ממי שרכש את המנוי בתשלום חודשי אך לא השתמש בו לאחר החודש הראשון הנו 35,000 ₪ בלבד. על יסודן של טענות אלו ועוד קודם שהמשיבה הגישה תשובה סדורה לבקשת האישור באו הצדדים בדברים והסכימו, כי נוסח תנאי ההתקשרות ישונה. כדי שלא להאריך למעלה מן הצורך אקדים ואומר, כי לאחר קבלת תגובתו המועילה של היועץ המשפטי לממשלה להסדר ההסתלקות ניאותה המשיבה לכנות את העסקה כ"עסקה מתמשכת בתשלום חודשי, שאינה קצובה בזמן". כמו כן מוכנה המשיבה לפרט את אפשרות ביטול ההתקשרות על ידי הצרכן באופן ברור ונגיש בהתאם להוראות [סעיף 13ד לחוק](#). עוד התחייבה המשיבה להעניק למנויים המשלמים מדי חודש הנחה חד פעמית של 10% על תשלום חודשי אחד. בהינתן כל אלה הגיע המבקש לכלל דעה כי תביעתו השיגה את מטרתה והוא עותר להסתלק ממנה. בהתחשב בטרחתם של המבקש ובא כוחו, בסיכון שנטלו על עצמם ובתועלת שהביאה התובענה, הוסכם כי המשיבה תשלם סך של 4,000 ₪ כגמול למבקש, וסך של 21,000 ₪ ומע"מ כשכ"ט-עו"ד לב"כ המבקש.

2. הסדרי הסתלקות מסוג זה שלפנינו מכונים בקרב העוסקים בתחום "הסדרי הסתלקות מתוגמלת", זאת על שום הגמול ושכר הטרחה שהוסכם במסגרתם על תשלומם. [בת"צ \(ת"א\) 1469-02-13 עידן לוי נ' פסטה נונה בע"מ](#) [פורסם בבנו] [26/11/14]; להלן – עניין "פסטה נונה"), דנתי אך

לא מכבר בהרחבה באמות המידה לאישורם של הסדרים מסוג זה, המוגשים בבקשות אישור העוסקות בסימון מוצרי מזון. בפסק הדין באותו עניין קבעתי, בין היתר, כי -

"...חסרונותיהם ונזקיהם של הסדרי הסתלקות מתוגמלת בתחום סימון מוצרי מזון, ובכלל אלו הסדרי ההסתלקות שלפנינו, גבוהים לאין שיעור מתועלותיהם. לא זו בלבד שהסדרים אלו אינם מייצרים הרתעה של ממש, אלא שאישורם על ידי בית המשפט מתמרץ את הגשתן של תביעות סרק, מזה, ושל הסתלקויות מתביעות מבוססות לכאורה, מזה. בהינתן האפשרות לסיים את התובענות בהסתלקויות שרווח קל ומהיר בצידן, נחלש התמריץ להגיש תביעות ייצוגיות מבוססות בתחום סימון מוצרי מזון ולהתמיד בניהולן, ותחת זאת מוצף בית המשפט במאות תביעות ייצוגיות שמגישיהן גמרו מראש אומר להסתלק מהן. מצב העניינים הקיים - שבו הולכים הסדרי הסתלקות מתוגמלת והפכים ל"ברירת מחדל" של תובענות ייצוגיות בתחום סימון מוצרי מזון - מכרסם, אפוא, בתכליתו של חוק תובענות ייצוגיות, מכביד על הנתבעים ועל בית המשפט שלא לצורך וגורם לזילות מכשיר התובענה הייצוגית. בית המשפט מצווה לפעול לצינון תמריציהם של התובעים ובאי הכוח המייצגים לערוך הסדרי הסתלקות מסוג זה ודרך המלך לעשות כן הנה להימנע מאישור תשלום גמול ושכר טרחה למסתלקים".

3. בהינתן שהאינטרס הציבורי בצינון תמריציהם של תובעים ייצוגיים ובאי כוח מייצגים להגיש תביעות סרק, או (לפי העניין) להסתלק מתביעות מבוססות לכאורה, חורג מד' אמותיהן של תביעות בתחום סימון מוצרי המזון - ראיתי ליישם את פסיקתי בעניין פסטה נונה גם על בקשות הסתלקות מתוגמלות מבקשות אישור בנושאים אחרים, שאינם בתחום סימון מוצרי מזון. ראו לדוגמא: ת"צ 39304-05-13 זיאד קאסם נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ [פורסם בנבו] (27.11.2014); ת"צ 13492-11-13 שניר אי נ' טופ פלי ישראל (ט.פ.י.) בע"מ [פורסם בנבו] (1.12.2014); ת"צ 53292-02-14 רם אהרוני נ' סופרמרקט קלאב זלו (שותפות) [פורסם בנבו] (27.11.2014); ת"צ 53939-03-14 מלי לופו נ' סקאל ספורט בע"מ [פורסם בנבו] (1.12.2014); ת"צ 16400-09-13 עמיר וודה נ' דור אלון ניהול מתחמים קמעונאיים בע"מ [פורסם בנבו] (27.11.2014); ת"צ 6103-10-12 דוד אנגור נ' הוט מובייל בע"מ [פורסם בנבו] (1.12.2014); ת"צ 9820-09-14 מוחמד מואסי נ' לירם אקסלוסיב 86 בע"מ [פורסם בנבו] (3.12.2014); ת"צ 40487-04-14 איציק פיליפ אטל ואח' נ' מגה קמעונאות בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (4.12.2014).

4. לאחר מתן פסק הדין בעניין פסטה נונה נדרשו מותבים נוספים לסוגיית ההסתלקות המתוגמלת, ומסתבר כי גישתם של בתי המשפט לסוגייה אינה אחידה:

בת"צ (נצרת) 29346-06-14 שטיבל נ' סדש בע"מ [פורסם בנבו] [2014] הצטרפה כב' השופטת מוניץ להשקפתי בעניין פסטה נונה, הגם שראתה לאשר גמול ושכר טרחה סמליים.

מנגד לכך, בת"צ (חיפה) 27043-06-14 חזן נ' יעד חברה לדלק בע"מ [פורסם בנבו] [2014] הסתייגה כב' השופטת וילנר מעמדתי בקבעה, כי הסתלקות מתוגמלת הולמת את "האפשרות השכיחה", שבה מוגשת על ידי תובע ייצוגי בקשת אישור מבוססת המעלה קושי להוכיח נזק שנגרם לחברי

הקבוצה, שאז - "התובע הייצוגי ובא כוחו בחרו לילך במתווה של הסתלקות מתוגמלת, נוכח קשיים אפשריים בהוכחת התביעה, ובמיוחד בנוגע לנזק. במקרים אלה, סוגיית הנזק שנגרם לחברי הקבוצה שנויה במחלוקת אמיתית וכנה, והקושי מבחינת חברי הקבוצה להוכיח את יסוד הנזק אינו מצדיק את המשך ניהול ההליך. על כן, יש מקום לאשר במקרים מעין אלה הסתלקות מתוגמלת (שאינה מהווה מעשה בי-דין), בשים לב לתועלת שהוסבה לחברי הקבוצה ולציבור בכללותו עם תיקון ההפרה, ובמקרים המתאימים, אף עם מתן פיצוי מסוים לחברי הקבוצה או לציבור."

עמדתה של כב' השופטת וילנר אומצה על ידי כב' השופטת שטייניץ בת"צ (י-ם) 19549-02-14 אבו שרף נ' דנשר (1963) בע"מ [פורסם בנבו] [2014]. כב' השופטת שטייניץ ציינה, כי הימנעות מאישור שכר טרחה וגמול למסתלקים "עלולה לצנן... את תמריץ התובע הייצוגי להגיש תובענות מבוססות וראויות שמטרתן אכיפת הוראות הדין המעלות קושי בהוכחת נזק בר פיצוי... בכך עלול להינזק האינטרס הציבורי, ע"י הענקת חסינות, גם אם חלקית, לחברות מזון אשר אינן מקפידות על הוראות החוק, מפני הגשת תובענות ייצוגיות...". בעמדה דומה נקטה כב' השופטת בזק-רפפורט בת"צ (י-ם) 25467-07-14 טנוס נ' אינגליש קייק בע"מ [פורסם בנבו] [2014].

5. בכל הכבוד הראוי, דומני, כי עמדותיהן של חברותיי אינן מייחסות כל משקל לכך, שחלק ניכר מבקשות ההסתלקות המתוגמלת כוללות הסתלקויות מתביעות כספיות מפליגות לתשלום פיצויים של מיליוני שקלים חדשים, אשר מלכתחילה אפשר היה לדעת - לו רק פעלו התובעים המייצגים ובאי כוחם בשקידה סבירה ובתום לב - שאין כל אפשרות לזכות בהן. להשקפתי, תביעות אלו לתשלום פיצויים הן תביעות סרק מובהקות, שזקן רב, אשר על בתי המשפט לצנן את התמריצים להגשתן באמצעות הימנעות מוחלטת מאישור שכר טרחה וגמול. בעובדה שתביעות סרק אלו כללו בשוליהן סעד לתיקון אופן התנהלותה העתידית של הנתבעת, אין כדי להפוך את הקערה על פיה.

מצד שני, ככל שעסקינן בבקשת אישור "מבוססת" שבה "סוגיית הנזק שנגרם לחברי הקבוצה שנויה במחלוקת אמיתית וכנה" (כדברי כב' השופטת וילנר) - הרי שלהשקפתי אין לאשר הסתלקות מתוגמלת גם ממנה, שכן בקשת אישור "מבוססת" המעלה מחלוקת "אמיתית וכנה" בדבר תוחלת הוכחת הנזק אמורה להיות מתורגמת לפשרה המיטיבה עם חברי הקבוצה, ולא להסתלקות. אישור תשלום שכר טרחה וגמול למסתלקים מבקשות אישור אלו יעודד, אפוא, הסתלקויות מתביעות מבוססות לכאורה.

6. לצורך המחשת דבריי אבקש לבחון בקצרה את בקשות ההסתלקות המתוגמלת בתיקי דנשר, אינגליש קייק ויעד, שבהן ראו חברותיי לאשר פסיקת גמול ושכר טרחה למסתלקים ולבאי כוחם. אפתח בשתי הבקשות הראשונות.

בקשת האישור בתיק דנשר עסקה באי סימון אזהרת חנק לילדים מתחת לגיל חמש במוצרי מזון שונים (בוטנים, פופקורן, גרעיני חמניה). בנוסף לצו עשה לתיקון ההפרה עתרו המבקשים לאישורה

של תביעה כספית בסכום עתק של לא פחות מ- 10,000,000 ₪, המורכב מהחזר עלות המוצרים ומפיצוי בגין נזק לא ממוני. אין כלל ספק כי התביעה לפיצויים היא תביעת סרק, שהרי חברי הקבוצה שצרכו את המוצרים ללא פגע אינם זכאים להשבה ואף לא נגרם למי מהם נזק לא ממוני המקיים את התבחינים העשויים לזכותם בפיצוי. ראו לעניין זה: [ע"א 8037/06 ברזילי נ' פריניר \(הדס 1987\) בע"מ](#) [פורסם בנבו] [2014]. אף לא יכול להיות ספק, כי הגשת תביעת סרק כספית שנדונה מראש לכשלוך, תוך הפרחתן של טענות וחישובי נזק מופרכים המנוגדים להלכה הפסוקה, אינה עולה בקנה אחד עם חובתם של התובע המייצג ובא כוחו לייצג את הקבוצה ולנהל את ההליך בדרך הולמת ובתום לב, כמצוותם של [סעיפים 8\(א\)-\(3\)-\(4\) לחוק תובענות ייצוגיות](#).

בתיק [אינגליש קייק](#) הוגש לאישור בית המשפט הסדר הסתלקות מתוגמלת מבקשת אישור שעניינה באי ציון רכיביהן של עוגיות על אריזתן, אשר במסגרתה עתרו המבקשים לאשר תביעה כספית לפיצויים בסך 3,000,000 ₪ בגין נזקים ממוניים ופגיעה באוטונומיה. גם תביעה זו אינה מקיימת ולו את קצה התבחינים דלעיל שנקבעו בהלכה הפסוקה, והנה דוגמא טיפוסית נוספת לתביעת סרק.

בעניין [פסטה נונה](#) עמדתי על הסיבות להגשתן של תביעות סרק מסוג זה, על נזקיהן ועל פגיעתן הקשה, ועל חובתם של בתי המשפט לצנן את התמריצים להגשתן בדרך של המנעות מאישור גמול ושכר טרחה למסתלקים (שם, בפסקה 21):

"...אחד החששות המובנים במכשיר התובענה הייצוגית הוא החשש מפני הגשת תביעות סרק, אשר מגישהן משליכים יתבסס על כך שהנתבעים יסכימו להעניק להם טובות הנאה כנגד ויתור עליהן, אם בהסדר פשרה אם בהסדר הסתלקות, על מנת לחסוך לעצמם את הסיכונים והעלויות הכרוכים בניהול התביעות חרף רדידותן וקלישותן, וביניהם: תשלום שכר טרחה נכבד לעורכי דינם, פגיעה במוניטין הנתבעים הנגרמת עקב עצם הגשת התביעות ופרסומן, או החובה (במקרה של חברות ציבוריות) לבצע בדו"חות הפרשות כספיות. לניתוח מקיף של הבעיה על היבטיה השונים ראו: מאמרו הנ"ל של קלמנט, בעמ' 12 ואילך.

פניו של חשש זה מפני הגשת תביעות סרק - אשר התממשותו עלולה להכביד על נתבעים שלא לצורך, להעמיס על בית המשפט הליכים מיותרים ולגרום לפיחות במעמדו של ההליך הייצוגי - מקודמות בסעיף 16 לחוק באמצעות הדרישה לקבל את אישור בית המשפט לתשלום טובות הנאה למסתלקים. ההנחה היא, כי הימנעות בית המשפט מאישור טובות הנאה לתובעים ייצוגיים ובאי כוח מייצגים המסתלקים מתביעות סרק תצנן את התמריץ להגשת תביעות מסוג זה".

לאישוש דבריי הפניתי לדברי כב' הנשיא (בדימוס) גרוניס בע"א [9585/11 יערי נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ](#) [פורסם בנבו] [2013], בפסקה 3:

"כידוע, הסתלקות מהליך ייצוגי, כחלק מהסכמה בין התובע לנתבע, נבדלת מהסכם פשרה רגיל, בכך שאינה יוצרת מעשה בית דין כלפי כלל חברי הקבוצה אלא רק כלפי התובע המייצג המסוים. מכאן שבעיית הנציג, המתעוררת בהיעדר זהות אינטרסים מלאה בין התובע הייצוגי לבין הקבוצה המיוצגת, אינה מתעוררת במלוא עוצה כאשר מדובר בהסתלקות מתובענה ייצוגית. על כן, הדרישות לאישור

הסתלקות, כאשר זו הינה תוצר של הסכמה בין התובע לנתבע, קלות יותר בהשוואה לדרישות לאישור הסכם פשרה... עם זאת, המחוקק עדיין מצא טעם לקבוע תנאים לאישור הסתלקות מתובענה ייצוגית. דומה כי הטעם לכך הוא הרצון שלא לעודד הגשת בקשות סרק לאישור תובענה ייצוגית".

דברים דומים נאמרו על ידי כב' הנשיא בע"א [4714/13](#) דיאב נ' חברת איי דיגיטל סטור בע"מ [פורסם בנבו] [2013], בפסקה 5 :

"...ואכן, בית המשפט רשאי שלא לאשר את הסכמת בעלי הדין בדבר תשלום הגמול או שכר הטרחה, שעה שעל הפרק עומד אינטרס ציבורי, הוא הרצון שלא לעודד את הגשתן של בקשות סרק לאישור תובענות ייצוגיות".

7. במאמר מוסגר אוסיף, כי ככל שהתובעים המייצגים סבורים שהפרת הדין עשויה להצדיק הגשת תביעה ייצוגית גם במקרה שבו לא נגרם לחברי הקבוצה נזק בר פיצוי – פתוחה לפנייהם הדרך לעתור להגשת תביעה לצו עשה או לצו הצהרתי כסעד יחידי ולנסות לשכנע את בית המשפט בהיתכנותה (ראו לעניין זה: [ת"צ \(ת"א\) 15786-02-10](#) חממי נ' מטרו מוטור שווק (1981) בע"מ [פורסם בנבו] [2012]). מוכן אני להניח, כי תיקון התנהלות הנתבעת במסגרת של תביעה כזו, אם כאקט חד צדדי של הנתבעת אם כחלק של הסדר הסתלקות מוסכם, עשוי להצדיק אישור גמול ושכר טרחה במקרה מתאים. אולם, התובעים המייצגים אינם רשאים ליטול לעצמם דרור להגיש במקרים אלו תביעות סרק אשר על פגיעתן הקשה עמדנו לעיל, ומשבחרו לעשות כן - ראוי כי יצאו מבית המשפט ואמתחתם ריקה.

8. עניינה של בקשת האישור בתיק **יעד**, שבו ישבה לדין כב' השופטת וילנר, היה אי סימון מחיריהן של קופסאות סיגריות, תוך מכירתן במחיר גבוה מזה שבו הן נמכרות בחנויות אחרות. בנוסף לצו עשה עתר המבקש לאישורה של תביעה כספית בסך 3,000,000 ₪. השופטת וילנר סברה כי ראוי לאשר את ההסתלקות המתוגמלת, משום שבקשת האישור הייתה מבוססת לכאורה, ו"סוגיית הנזק שנגרם לחברי הקבוצה שנויה במחלוקת אמיתית וכנה...". אני מתקשה להסכים עם תוצאה זו: בקשת אישור מבוססת לכאורה, המעלה "מחלוקת אמיתית וכנה" (כסברתה של השופטת וילנר) בסוגיית הנזק, מקפלת בחובה סיכוי ריאלי שהתובע המייצג יצליח לשכנע את בית המשפט בעמדנו. על כן, את חילוקי הדעות "האמיתיים והכנים" שבין הצדדים בדבר תוחלת הוכחת הנזק יש לתרגם להסדר פשרה המיטיב עם חברי הקבוצה, ולא להסדר הסתלקות אשר הנהנים היחידים ממנו הם התובע המייצג ובא כוחו, ואשר אף אינו מייצר הרתעה (ראו עניין **פסטה נונה** פסקה 27). אישור תשלום שכר טרחה וגמול למסתלקים במקרים כגון אלו מעודד, אפוא, הסתלקויות מתביעות מבוססות לכאורה אשר ראוי להתמיד בניהולן או למצער, לתעל אותן לפסים של פשרה.

9. עמדתי בעניין **פסטה נונה** בדבר הצורך להמנע, בכלל, מאישורם של גמול ושכר טרחה מבקשות הסתלקות מתוגמלות כלעיל, נותרת, אפוא, על כנה. עם זאת אבקש לשוב ולהטעים, כי אפשר להעלות על הדעת חריגים לכלל. עמדתי על כך בעניין **פסטה נונה** (שם, בפסקה 31) :

"לסיום דבריי בנושא זה אבקש להבהיר, כי אין אני בא לשלול את היתכנות אישורו של הסדר הסתלקות מתוגמלת במקרה מתאים. אפשר להעלות על הדעת מקרים לגביהם יסבור בית המשפט - לאחר שיבחן את נסיבותיהם הקונקרטיים - כי יתרונותיו של הסדר הסתלקות מתוגמלת המסדיר את התנהלותו העתידית של הנתבע עולים על חסרונותיו. אולם, זהו החריג לכלל ובינו לבין הסדרי ההסתלקות שלפנינו - המבטאים תופעה רחבה ומפושטת ההולכת ומשתרשת בתחום תובענות ייצוגיות שעניינן סימון מוצרי מזון - אין ולא כלום."

10. אוסיף, כי פסק הדין פסטה נונה דן בהרחבה בסוגיה נוספת המתעוררת בבקשת הסתלקות, לאמור: סמכותו של בית המשפט לפעול לאיתור מייצגים חילופיים חלף אלו שהסתלקו. בעניין זה נקבע כי "שקלולם של מכלול השיקולים שפורטו לעיל מוביל למסקנה, כי סמכות בית המשפט שבסעיף 16(ד)(1) לחוק תופעל רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם הנזק העלול להיגרם על ידי ההסתלקות לאינטרס הציבורי או לחברי הקבוצה הוא מיידי, מוחשי וניכר".

11. עתה ניתן לחזור לבקשת ההסתלקות שלפנינו:

א. שאלת אישור ההסתלקות כשלעצמה אינה מעוררת בענייננו בעייתיות מיוחדת, שהרי אין עילה לכפות על המבקש ובא כוחו להוסיף ולנהל את ההליך בעל כורחם.

ב. לא הובא כל נתון העשוי ללמד כי ענייננו נמנה על אותם "מקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם הנזק העלול להיגרם על ידי ההסתלקות לאינטרס הציבורי או לחברי הקבוצה הוא מיידי, מוחשי וניכר", אשר רק בהם ראוי לעשות שימוש בסמכותו של בית המשפט לנסות לאתר מבקש חילופי תוך פרסום ההסתלקות בהתאם [לסעיף 16\(ד\)\(1\)](#) לחוק.

ג. לא נותר לבחון אלא את שאלת אישורם של הגמול ושכר הטרחה שהוסכם עליהם במסגרת הסדר ההסתלקות. לאחר שנתתי דעתי על מכלול הנתונים הגעתי למסקנה, כי ענייננו בא בגדרו של החריג לכלל ההמנעות מאישורן של טובות הנאה למסתלקים (כמפורט בפסקה 9 לעיל), ואסביר: על אף שבשלב מוקדם זה של ההליך קיים קושי לבחון את סיכויי הזכיה בתובענה נראה, כי בקשת האישור מבוססת לכאורה, שכן רכישת המנוי החדשי דגן מהווה שירות ל"תקופה קצובה" של חודש (ויצוין כי כך סבור גם היועמ"ש). שיקול זה כשלעצמו שולל אישור טובות הנאה למסתלקים, שהרי הדבר יתמרץ הסתלקויות מתביעות מבוססות לכאורה. כך הם פני הדברים אף אם נניח כי ענייננו מעלה "מחלוקת כנה" באשר לסוגיית הנזק (כפי שהוסבר בפסקה 8 לעיל). אלא שבחינת נסיבותיו הקונקרטיים של המקרה העלתה נתונים רלוונטיים נוספים שאינם שנויים במחלוקת, לאמור: כי "קבוצה" קטנה בהרבה משנטען בבקשת האישור, וכי הנזק הממוני המקסימלי (אם התביעה תאושר ותתקבל) הנו 35,000 ₪ בלבד. נוכח פער המידע האינהרנטי שבין הצדדים אין לבוא עם המבקש ובא כוחו חשבון על כך שלא התחקו אחר נתונים אלה מראש, והחלטתם שלא למצות את ההליך המשפטי בהינתן קבוצה ונזק כה קטנים - מתבקשת מאליה. בנסיבות מיוחדות אלה, ונוכח הסדרת התנהלותה העתידית של המשיבה עקב ההליך, המיטיבה עם

הציבור, אין סיבה שלא לזכות את המבקש ואת בא כוחו בגמול ובשכר הטרחה המוסכמים, אשר שיעורם סביר.

12. אשר על כן, אני מאשר את הסדר ההסתלקות כמבוקש בסעיף 14ב לתגובת הצדדים לתגובת ב"כ היועמ"ש. מובהר כי נוכח הסכמתה של המשיבה לכנות את העסקה כ"עסקה מתמשכת בתשלום חודשי, שאינה קצובה בזמן", עליה לקיים את כל דרישות הדין לעניין עסקאות כאלה. כמו-כן מובהר, כי הסדר ההסתלקות אינו יוצר מעשה בית דין בין צד שלישי כלשהו לבין המשיבה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים, לפמת"א וכן למנהל בתי המשפט לצורך רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.
ניתן היום, י"ג אדר תשע"ה, 04 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

יצחק ענבר 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)